

AMÍG ELFOGADJÁK

Palotai beszámoló a fővárosi tanács vb előtt

Kéthetenként, szerdán tartja ülését a Városháza egyik termében a fővárosi tanács tizenhét tagú végrehajtó bizottsága. A tudósítások általában ezekkel a szavakkal kezdődnek: „Megvitatták, beszámoltatták...”, majd rendszerint így zárulnak: „elfogadják”. De mi történik, amíg a testület, élve törvényben meghatározott jogaival, eleget téve kötelezettségeinek, meghozza döntését?

Legutóbb Rákospalota végrehajtó bizottsága számolt be a fővárosi tanács vb-nek az elmúlt öt évben végzett munkájáról. A beszámoló jelentést a kerületi tanács végrehajtó bizottsága készítette, s arról adott számot benne, hogy az öt esztendő előtti fővárosi tanácsi felügyeleti vizsgálat óta mit tettek, hogyan javították tevékenységüket, s hasznosították az akkori ajánlásokat.

Hogyan készült az előterjesztés?

Mire is hívta fel öt éve a vizsgálat a rákospalotai tanács figyelmét?

Pataki Béla, a XV. kerületi tanács elnöke előveszi az egykori dokumentumot, amely az elmúlt években munkájukhoz vezérfontalat adott, hiszen olyan fontos kérdésekben nyújtott eligazítást, mint például: mire ügyeljen a tanács működése során, mit tegyen, hogy a rákospalotai tanács tagok ne csak saját választókerületük érdekeit nézzék, hanem az egész kerület gondjait vegyék figyelembe a döntések meghozatalakor.

— A felügyeleti vizsgálat útmutatást adott a tanácselnök —, hogy fokozni kell a tanácsi bizottságok szervező-ellenőrző munkáját, jobban be kell vonni a bizottságokat a hozott határozatok végrehajtásába. Fontos megállapítás volt, hogy *tovább kell javítani a lakosság tájékoztatását*, s talán az egyik legnagyobb erőfeszítést kívánó feladatként azt határozta meg számunkra a fővárosi tanács, hogy növelni kell a kerületi apparátus szakmai tudását, nagyobb súlyt kell helyezni a tanácsi dolgozók politikai képzésére.

A fővárosi tanács végrehajtó bizottsága elé frásos jelentés került. Ebben a jelentésben a rákospalotaiak összefoglalták mindazt, amit öt esztendő alatt végeztek. Mi volt a munkamódszer e jelentés elkészítése során?

— Valamennyi szakigazgatási szervünk készített munkájáról egy összefoglalót, ezt *megvitattuk a tanácsi bizottságok elnökeivel* — sorolja **Pataki Béla**. — Ők tovább gazdagították, sok esetben kiegészítették vagy vitatták az apparátus jelentéseit. Ezt követően a *kerületi pártbizottság titkáraival* is konzultáltunk, ők is elmondták, miben látják munkánk gyengeségeit, milyen gondolatokkal, milyen tényekkel egészítenék ki a fővárosi végrehajtó bizottság elé kerülő jelentést. A pártbizottság például azt kérte tőlünk, hogy *emeljük ki a kerületi ellátási gondjait*, írjunk a jelentésben a következő években tervezett nagyarányú építkezésekkel összefüggő és lakosságot érintő problémákról. Ezek után került a kerületi tanács végrehajtó bizottsága elé a jelentéstervezet. Ekkor öntöttük végleges formába.

Az előkészületeknek tehát ez volt az egyik szakasza. De ezzel egy időben a fővárosi tanács szakigazgatási főosztályai is áttekintették a kerületi tanácsnál a művelődésügyi, az igazgatási, az építési, a kereskedelmi, az egészségügyi és a pénzügyi tevékenységet. A sokoldalú vizsgálatról a fővárosi tanács szervezési főosztálya összefoglalást készített, amelyben *mintegy ellenőrzésként összevetettük saját tapasztalataikat és megállapításait a kerületiekével*. A fővárosi tanács végrehajtó bizottságának tárgyalóasztalára két jelentés került, a rákospalotai beszámoló és az azt kiegészítő fővárosi jelentés.

— Megnyugvásunkra szolgált — kapcsolódik a beszélgetésbe **Szabó László**, a XV. kerületi pártbizott-

ság első titkára —, hogy a fővárosi tanács szakemberei ugyanazokra a gondokra figyeltek fel kiegészítő jelentésükben, amelyeket mi itt, a kerületben is megfogalmaztunk. Pártbizottságunkkal egyhangúsan azt állapították meg, hogy Rákospalota tanácsa felnőtt az elmúlt évek során megduplázódott feladatokhoz.

Rákospalota ma

S mi tűnik ki az frásba foglalt tényekből?

Rákospalota lélekszáma 1972 óta megkétszereződött. Tizenötezer lakás épült fel Újpalotán, ez a városrész akkora lett, mint Székesfehérvár, az itt élők 57 százaléka munkás. Bár ez a kerület nem tartozik a nagy iparral rendelkező városrészek közé, az elmúlt évek során mégis az egyik legnagyobb munkáslakta kerületté vált. A magasodó új házakba Budapest minden részéből költöznek új lakók, akikkel meg kellett szeretetni Rákospalotát, akiket be kellett vonni a kerület közéletébe. Folyamatosan gondoskodni kellett emellett a kereskedelmi ellátásról, a közlekedésről, a gyermekek elhelyezéséről és oktatásáról, a családok szórakozásáról, gyógyításáról. A tények: ma már Újpalota összkomfortos városrész, óvodákkal, bölcsődékkal, színes iskolákkal, ABC-áruházakkal, villamossal. S mégis szorít a tanteremhiány, még mindig kevés az óvodai és bölcsődei hely, javítani kell a közlekedést, gondoskodni kell a jobb orvosi ellátásról, pedig az elmúlt négy-öt évben több mint ötszáz pedagógus, hetvenhat szakorvos, négyszáz gondozónő, ápolónő került az újonnan felépült intézményekbe. De 197 képesített nélküli nevelő is dolgozik itt. Szükség van a szakorvosi rendelőintézet bővítésére, rekonstrukciójára és új művelődési létesítményekre, mert mindössze egy művelődési ház, három mozi és két könyvtár található a kerületben. Kevés a sportpálya is, pedig az elmúlt években itt is épültek kispályák, itt is alakultak sportkörök, a lakótelepet körülvevő erdőben szánkózódombok, kocogópályák épültek.

Ez az új városrész gondja. **A régié, a hagyományos Palotáé, egészen más**. Itt az úttettek 45 százaléka van kiejtve, a járdák egyharmada még most is poros, sáros, az elmúlt években a csatornahálózat hossza csupán két kilométerrel gyarapodott, a transzformátorkörzetek egytöredéke zárult, ez még a háztartások gépesítését is gátolja. Gondot okoz, hogy 22 korszerűtlen kis boltot meg kellett szüntetni, s az is, hogy a régi iskolákat is bővíteni kell, mert elavultak.

A kerületi tanács költségvetése öt év alatt több mint háromszorosára nőtt: az egykori 60 millióból 200 millió forint. Megsokszorozódott a tanács felügyelete alá tartozó intézmények száma, megkétszereződött az ügyfélforgalom. S szinte természetesen, hogy több az igazgatási feladat, építési és műszaki ügyekben, az szolgáltatások bővítésében, az árellenőrzésben, az adóztatásban egyaránt. Mindehhez igazodnia kellett a tanács apparátusának is. Az ügyintézők túlterheltek Rákospalotán, mert **a kétszer akkora lélekszámú városrészben ugyanolyan létszámú apparátus dolgozik most, mint öt éve**.

A vita

A végrehajtó bizottsági vitához tehát gazdag tényanyag állt rendelkezésre. Ezért is bontakozhatott ki élénk vita. Hiszen Rákospalota a főváros egyik jellegzetes kerülete, s mindaz, amit itt gondként fogalmaznak meg, jellemző azokra a városrészekre, ahol a

kertvárosok, a régi házak mellé új lakónegyedek épülnek. S talán a legnagyobb gond éppen ezt a nagy különbséget feloldani.

A kerületi tanács elnöke ezért is mondta el a vitában, hogy nem tekintik befejezettnek a kerület fejlesztését. Azt szeretnék, ha néhány ötéves terv befejezésével a régi Palota komfortos kertvárossá fejlődne, illeszkedne az összkomfortos Újpalotához.

Persze, hosszú az az út, amely elvezet e cél megvalósításához. Egyelőre a ma égető gondjain kell úrrá lenni, mert ilyen is szép számmal akad. Például a kereskedelem! A vitában **Csehek Ferencné**, a fővárosi tanács elnökhelyettese azt fejtegette, hogy meg kell értetni a lakossággal: a jelenlegi munkaerőhelyzetben *szükséges az elavult, korszerűtlen kis boltok bezárása, különösen azokon a területeken, ahol az ezeket pótló új ABC-áruházak megépültek már*. **Hencz János** vezérigazgató, a végrehajtó bizottság tagja egyetértően szolt arról, hogy hozzá kell látni Újpalotán az *ipar-cikl-áruház* építéséhez. **Reischl Antal** professzor felvetette, hogy tíz év múlva, amikor már megöregszik Újpalota új lakossága, felnőnek a gyerekek, üresebbek lesznek az óvodák és az iskolák, s nem szabad túlzó módon a mai igényekre építkezni, tervezni.

— Ezért építünk olyan típusú, átmeneti épületeket — mondta **Pataki Béla**, Rákospalota tanácselnöke —, amelyek később jól használhatóak lesznek más célokra is, klubnak, öregek napközi otthonának, annak, amire éppen akkor lesz majd szükség. Igyekezzünk távlatokban gondolkodni — mondta a tanácselnök.

S hogy mennyire így van, azt az is mutatja, hogy pontos, 1980-ig szóló káderfejlesztési, továbbképzési tervet készítettek a kerületi tanácsnál, amelyben meghatározták, kinek, milyen szakmában kell továbbképeznie magát.

Szépvölgyi Zoltán aziránt érdeklődött a vitában, hogy milyen a tanácsi apparátus felkészültsége.

Jelenleg az érdemi ügyintézők 32 százaléka szakképesítéssel rendelkezik, 60 százalékuknak középsiskolai végzettsége van, s most mindössze 3,5 százalékuknak van már csak általános iskolai végzettsége. S ez rendkívül nagy dolog, hiszen négy éve még a rákospalotai tanácsnál dolgozók 16 százalékának ez volt a legmagasabb képesítése.

S nemcsak a hozzáértés gyarapodik. Ahol lehetett, gépesítették a hivatali munkát, beadványmintákat készítettek, hogy megkönnyítsék a lakosság ügyes-bajos dolgainak intézését, rendszeresen gondoskodnak az ügyfélszolgálati irodában a rákospalotaiak jobb tájékoztatásáról, és jó eligazítást nyújt a kerület híradója is.

Erdeményes volt a palotaiak beszámoltatása. Erre utalt **dr. Fajkos Aladárné**, a végrehajtó bizottság titkáranak megállapítása is. A XV. kerületben a tanácsiak felnőttek a munkához, megbirkóztak az új, megnövekedett feladatokkal, csak helyeselni lehet a kerületi tanács és pártbizottság törekvéseit: meg akarják közelíteni a fővárosi ellátási színvonalat, legalábbis az átlagost minden területen.

A *mindenhez* pedig hozzátartozik a jobb ellátás, a gyorsabb közlekedés, az építési fegyelem megszilárdítása, az ügyintézés zökkenőmentesebbé tétele, az egészségügyi ellátás javítása, a munkások gyermekeivel való igényesebb törődés, egy városnyi kerület megannyi nemes feladata.

Dolecskó Kornélia